

paagjældende Sted kan blive fri for denne Sulefage.

**Kirke- og Underviisningsminis-
ten:** Det kommer an paa, om der med denne Ydelse er forbundet Offer; hvis det ikke er Tilfældet, maa det ansees for at være et Offer; jeg maa være tilbøielig til at betragte denne Sulefage som hørende til Offeret, og som saadan vil den altsaa ikke blive afløst, — og jeg haaber, at den i mange Generationer fra Slægt til Slægt vil blive ydet under Form af Offer.

S. M. Petersen: Til nærmere Op-
lysning skal jeg meddele, at det paa det paa-
gjældende Sted har været Skik og Brug at
yde en Sulefage ikke alene til Præsten, men
ogsaa til Skolelæreren; jeg skulde næsten for-
mode, at det er en gammel Record; til Gjen-
gjæld derfor maa Præsten og Skolelæreren le-
vere en Kone — Vedkommende kan bruge sin
egen Kone, og gjør det som oftest — til at
gaae bag efter Kirkegangskonen og offere paa
Alteret, hvor hun naturligtviis lægger et tomt
Stykke Papir; det kalder man i daglig Tale
at offere med Kone; dersom der er en Mand,
der ikke vil offere sin Sulefage, kan han ikke
offere med Kone. Jeg er hverken for eller imod
denne Sulefage, men jeg har troet at burde
fremhæve denne beshynderlige Ydelse, og jeg har
nævnlig gjort det for det Tilfælde, at jeg senere
skulde blive spurgt om, hvoraf det kom sig, at
denne Sulefage ikke blev afløst; desuden vil jeg
ogsaa henlede den høitærede Ministers Op-
mærksomhed paa denne Sag, og jeg skal være
villig til i en Samtale at meddele Navnene
saavel paa den nuværende som tidligere Præst
der paa Stedet.

**Kirke- og Underviisningsminis-
ten:** Da den ærede Rigsdagsmand nu nær-
mere har oplyst, at efter gammel Skik og Brug
er Sulefagen et Vederlag for en vis Ydelse af
vedkommende Præste- og Degnekone, og at
man kan blive fri for denne Ydelse, uden der

for at give noget Vederlag, men blot ved at
gjøre Afkald paa at offere „med Kone“, saa veed
jeg ikke, hvorfor denne Ydelse her skal afløses;
man kan jo selv afløse den. Ydelsen synes
at beroe paa en gammel Overeenskomst; men
man kan virkelig ikke gaae ind paa alle saa-
danne gamle og frivillige Overeenskomster.
Disse gamle Skikke have noget ret Interessant
ved sig, og jeg synes, at det var Synd, om
de aldeles forsvandt; jeg vilde tværtimod ønske,
at denne Ydelse endnu i lang Tid frivilligen
maa gives, og at den Skik at offere med Kone
længe maa holde sig, — jeg vilde nødtigt see
den afløst.

Zable: Ved at gaae byhere ind paa denne
Sag, troer jeg, at ikke blot Sulefager, men
ogsaa en Mængde andre Ydelsr, som hidtil
ere blevne præstereede, vilde komme til at høre
tungt paa Staten, hvis man afløste dem, naar
man satte Præsterne paa fast Gage. Jeg veed
saaledes, at der i visse Egne her i Landet ydes
Offer ved en Kones Kirkegang, ligeledes naar
Forloverne komme og anmelde et Bryllup, kort
sagt, der er mange forskellige Ydelsr af den
Slags, om hvis Aflysning der paa denne Maade
ogsaa kunde blive Spørgsmaal. Jeg skal ved
denne Leilighed tillade mig at meddele, at da
en Præst her i Kjøbenhavn tiltraadte sit Em-
bede, gif han omkring til alle sine Sognefolk
og sagde: „Ville I give mig saa og saa Meget,
saa skulle I faae alle Eders kirkelige Forret-
ninger udførte“; hvorfor kan Staten ikke gaae
hen og gjøre ligesaa med Hensyn til Præsterne,
hvorfor kan den ikke sige: „Ville I give mig
alle de Ydelsr, I faae, giver jeg Eder en
passende Løn istedet“; skete det, stillet Sagen
sig anderledes, — saa gif ikke blot Sulefagen,
men ogsaa mange andre Ydelsr i Skudder-
Mudder.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sat-
tes Lovforslagets Overgang til anden
Behandling under Afstemning og
vedtoges eenstemmig med 70 Stemmer.